

F. t. 1. om børne- og ungdomsforsorg.

nærmere i aftalen fastsat frist, der dog højst må andrage 3 måneder, har voldt vanskeligheder i praksis.

Det har vist sig at være uheldigt og ikke stemmende med børneforsorgens pædagogiske opgave, at børne- og ungdomsværnet binder sig til at hjemgive et barn eller en ung efter en vis tids forløb. Måske er formålet med forsorgen ikke nået inden udløbet af dette tidsrum, og enten må forsorgen da afbrydes på for tidligt et tidspunkt, eller man må skuffe forældrenes og eventuelt barnets eller den unges forventninger om hjemgivelse. Det er derfor foreslået at lade denne bestemmelse udgå.

Såfremt børneværnet ikke mener, at det samarbejde, der etableres med forældrene, vil være tilstrækkeligt stabilt til, at en nødvendig forsorg uden for hjemmet kan gennemføres, må der træffes beslutning om, at hjemgivelse ikke kan finde sted, så længe forsorgen er påkrævet.

f. Ved formuleringen af de centrale bestemmelser om, hvilke foranstaltninger der kan være tale om at iværksætte, har man bestræbt sig for at give reglerne en så *rummelig formulering*, at *børneværnene stilles ret frit med hensyn til valg af den hjælpeforanstaltning*, som i det enkelte tilfælde må anses for mest hensigtsmæssig. Man har dog fortsat anset det for rigtigst at fremhæve, at det bør tilstræbes at bevare barnet i dets naturlige hjem.

g. Efter de gældende regler kan man ikke *iværksætte forsorg uden for hjemmet for en ung over 18 år, der er undergivet tilsynsværgemål*. Der vil imidlertid ikke sjældent være behov for en sådan ændring af forsorgen, f. eks. i forbindelse med gennemførelse af en uddannelse eller i tilfælde, hvor den unge begår kriminelle handlinger, som vil medføre betinget eller ubetinget fængselsstraf, såfremt ungdomsforsorgen ikke kan gennemføre mere indgribende foranstaltninger end tilsynsværgemålet. For at imødekomme dette behov er det foreslået at give adgang til at ændre en ved det 18. år bestående forsorg, indtil den unge fylder 21 år. Når ændringerne medfører en mere indgribende forsorg, må der iagttages de samme retsbeskyttelseshensyn, som er foreskrevet for etablering af sådan forsorg i øvrigt.

h. 18 år foreslås i øvrigt opretholdt som almindelig aldersgrænse for iværksættelse af børneværnsforanstaltninger, men da det i praksis undertiden har været følt som et savn, at man ikke har kunnet hjælpe en ung, der f. eks. er blevet forældreløs efter det 18. år, og som står midt i en uddannelse eller i øvrigt er vanskeligt stillet på grund af sen udvikling o. l., er der tilføjet en bestemmelse om, at der under særlige omstændigheder kan iværksættes

hjelpeforanstaltninger for unge over 18 år, når den unge og hans værge meddeler samtykke hertil. Sådanne foranstaltninger skal ikke kunne danne grundlag for tvungen forsorg.

i. Hensynet til det bedst mulige samarbejde med forældrene såvel med hensyn til forsorgsetablering som med hensyn til gennemførelse af forsorgen uden for hjemmet har ført til, at det foreslås, at man forlader anvendelsen af begrebet *forældremyndighed som betegnelse for børneværnets beføjelser*.

Børneværnet må fortsat have myndighed til at træffe de fornødne beslutninger vedrørende barnets forhold, men anvendelsen af denne myndighed bør være subsidier i forhold til forældremyndigheden, således at børneværnet kun træder til med sin afgørelse, såfremt den nødvendige foranstaltning ikke kan træffes i samarbejde med forældrene. Dette indebærer, at forældremyndighedens indehaver fortsat bevarer sin forpligtelse og sin almindelige kompetence, men denne kompetence er begrænset af de specielle regler om børneværnets ret til i påkrævet omfang at træffe nødvendige beslutninger, om nødvendigt imod forældrenes synspunkter.

7. Forsorgens ophør.

a. Efter den gældende lov bortfalder børneværnsforanstaltninger — medmindre der træffes beslutning om ophævelse af forsorgen — i almindelighed, når den unge fylder 18 år.

I visse tilfælde, nemlig når den pågældende er anbragt i opdragelseshjem for vanskelige eller svagtbegavede unge eller modtager hjælp fra åndssvageforsorgen, fortsætter forsorgen dog automatisk til det 21. år. I andre tilfælde kan børne- og ungdomsværnet inden den dag, den unge fylder 18 år, beslutte, at forsorgen skal udstrækkes i et nærmere angivet tidsrum, der senere kan forlænges, dog ikke ud over det fyldte 21. år.

Såfremt forældrene og den unge ikke skriftligt samtykker i forsorgsforlængelsen skal beslutningen godkendes af amtet, når der er tale om forebyggende foranstaltninger (tilsynsværgemål o. l.), og af landsnævnet, når det drejer sig om forsorg uden for hjemmet. Forlængelse af forsorg i henhold til den gældende lovs § 59 (forsorg efter begæring af eller med tilslutning fra forældrene samt forsorg af forsørgelsesmæssige grunde) kan dog kun finde sted med tilslutning fra den unge selv.

Børneværnsudvalget skal under alle omstændigheder sende indberetning til amtet om forlængelse af forsorg uden for hjemmet.

I overensstemmelse med det i lovforslaget i øvrigt fulgte princip om forsorgens enhed er det anset